

СУЧАСНІ СПОСОБИ ВИРОЩУВАННЯ ІНЖИРУ ЗВИЧАЙНОГО (*FICUS CARICA L.*)

Іванов І.С., Email i_ivanov18@tsatu.edu.ua

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Зі зміною клімату в бік потепління Україна має перспективу для вирощування такої субтропічної культури, як інжир. Культивування Інжиру почалося в західній Азії. Промислові насадження знаходяться в багатьох країнах: Йордані, Грузії, Марокко, Італії, Іспанії, Франції, США, Бразилії, Аргентині, Мексиці, Чилі та ін. В Україні інжир вирощували у Никітському ботанічному саді - Національному науковому центрі та вирощують в Хорольському ботанічному саді - природоохоронній території загальнодержавного значення [1, 2]. Проте сучасні способи вирощування інжиру звичайної в умовах Сухого степу України не вивчені в достатній мірі.

Мета роботи полягає в вивченні сучасних способів вирощування плодової культури інжиру звичайної в умовах Сухого степу України.

У зв'язку з несприятливими умовами зимового періоду (заморозки до -20°C та нижче) інжир вирощують як вкривну культуру. В Україні інжир вирощували в Никітському ботанічному саді на протязі 207 років починаючи з 1812 року, проте активне вивчення даної культури почалося з 1926 року. Його культивують як вкривну культуру з формою у вигляді розлогого куща з бма - 8ма основними провідниками висотою до 1,5 м. *Ficus carica* вирощують в Хорольському ботанічному саді з 2004 року. У садівництві відомо багато способів формування крони плодових культур у формі арбокультури, а також вирощування з низьким штамбом у формі стланців, що у деякій мірі дозволяє вкривати їх для захисту від дії низьких температур у осінньо-зимовий період.

Недоліком стланцевої культури є процес пригинання рослин до поверхні ґрунту для вкриття та прикопування та проблема приштамбового обробітку ґрунту. Пригинання рослин з коротким основним провідником викликає значну деформацію провідника в місці згину. Дана проблема існує і при підніманні рослин на опори на весні при відновленні вегетації. Також стланцеві культури, у зв'язку з коротким штамбом та великою щільністю пагонів отримують недостатню кількість світла і тепла, що позначається на процесах асиміляції та, відповідно, якості врожаю.

У садівництві відомий спосіб формування крони вкривного винограду із досить здерев'янілим, але достатнім по довжині для пригинання до поверхні ґрунту основним провідником культури, який можна використати й для культивування інжиру звичайного.

Розмножують інжир насіннево та вегетативно. Рослини, вирощені з вкорінених живців, починають плодоносити на 2 – 3 рік.

Отже для вкривної культури вирощування інжиру перспективними є: форма у вигляді розлогого куща з бма - 8ма основними провідниками висотою до 1,5 м, форма стланців та формування крони по прикладу вкривного винограду.

Список використаних джерел

1. Е.Л. Шишкина. Создание генофонда инжира в Никитском ботаническом саду и его использование. Труды Никитского ботанического сада. 2010. Том 132, С. 184 -188.
2. Красовський В. В. Субтропічні плодові культури в аспекті Ботаніко-екологічної освіти Хорольського ботанічного саді. Наукові доповіді Національного університету біоресурсів і природокористування України . -2014р. - № 3. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nd_2014_3_15.pdf

Науковий керівник: Євстафієва К.С., асистент